

Arrest

nr. 182 927 van 24 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat V. HERMANS, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U werd geboren op 27-08-1985 te Latri Kunda, Gambia. U bent etnisch Mandinka. U heeft uw secundaire studies vervolledigd aan de Ndows Comprehensive Senior Secondary school. Zo'n 7 jaar geleden bent u met uw familie verhuisd naar New Yundum omdat uw vader daar een compound had gekocht. U bent in 2009 gehuwd met M.(...) S.(...) in New Yundum. U heeft twee kinderen, M.(...) en I.(...). In december 2009 begon u te werken als Fuel Officer voor Riders for Health, een non-profitorganisatie. Uw vader was lid van de APRC, de partij van de vroegere president Jammeh. U steunde daarom aanvankelijk de APRC ook. Nadat Jammeh zich negatief had uitgelaten over de etnie Mandinka's – Jammeh behoort zelf tot de etnie Jola – besloot u om de oppositiepartij UDP te steunen. U probeerde jongeren te overtuigen om op UDP te stemmen. U was geen officieel lid van de UDP maar

iedereen wist dat u de UDP steunde. Een vriend van u die werkt voor de inlichtingendienst in Gambia waarschuwde u dat uw naam opgeschreven was. Nadat de coalitie van oppositiepartijen de verkiezingen in december 2016 gewonnen had, steunden jullie massaal de partij. De toenmalige president –Jammeh- erkende de verkiezingsresultaten echter niet. Nadien werden mensen gearresteerd. U stal wat geld van het bedrijf waar u werkte en u gaf wat aan uw vrouw. Omdat uw naam op de lijst stond bij de inlichtingendienst, bent u naar het dorp van uw vader gegaan, Kwinella. Uw vrouw belde rond die tijd en zei dat ze in actie waren gekomen, dat er mannen uit een auto zonder nummerplaat met getinte ramen naar u kwamen vragen. Ook uw vroegere baas vroeg naar u. U zei tegen uw vrouw dat u aan iedereen moest zeggen dat u niet in het land was. Rond die tijd kwam uw halfbroer L.(...) naar het dorp. U stal zijn paspoort en enkele van zijn kaarten, waarna u naar de luchthaven ging om 2 tickets te kopen – één voor u en voor uw broer. Het was druk in de luchthaven, aangezien de president de noodtoestand had uitgeroepen. U bent op 18-01-2017 via Dakar naar Brussel gevlogen, waar u op 19-01-2017 aankwam, maar werd tegengehouden door de douane die zag dat u met een vals paspoort reisde. U werd de toegang tot België geweigerd, waarna u asiel heeft aangevraagd op 19-01-2017.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. U verklaarde dat u de UDP-partij steunde, die in de oppositie zat (gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde dat de coalitie van oppositiepartijen de verkiezingen won.

U verklaarde dat u op de lijst werd gezet bij de inlichtingendienst en dat ze mensen begonnen arresteren nadat de toenmalige president Jammeh de verkiezingsuitslag niet wou erkennen. U verklaarde dat u naar het dorp Kwinella vluchtte waarna uw vrouw belde om te zeggen dat enkele mannen naar u waren komen vragen [wat overigens verschilt met uw verklaringen tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) waar u zei dat men tweemaal naar uw huis kwam maar u telkens kon ontsnappen, zie handgeschreven verklaring administratief dossier]. U gevraagd wat u vreest als u teruggaat (gehoorverslag CGVS, p. 11), verklaarde u dat u gearresteerd zou worden door uw bedrijf omdat u daar geld heeft genomen en dat het land ook niet veilig is voor u. U gevraagd waarom het niet veilig is, verklaarde u dat er een stammenkwestie bezig is nu, dat de Jola's de meerderheid zijn in het leger en dat de topofficieren in het leger bijna 90% Jola's zijn. U gevraagd of u weet wat er gebeurd is met Jammeh (gehoorverslag CGVS, p. 12), verklaarde u dat uw vrouw u via telefoon zei dat Jammeh weg is nu. U gevraagd of u weet wie nu president is, antwoordde u bevestigend en verklaarde u Adama Barrow. **U verklaarde dat Barrow etnisch Mandinka is en dat hij van de partij UDP is.** U gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Gambia gezien Barrow momenteel de nieuwe president is, hij van de [partij] UDP is en Mandinka is, verklaarde u dat hij zelf in vrees is [bang is], dat jullie nu nog vrezen, dat u hoorde dat Barrow nog niet naar Gambia is gegaan, dat de militairen van ECOWAS naar Gambia zijn gegaan om de plaats te bewaken en dat het niet veilig is omdat er een stammenkwestie is in uw land. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, heeft Barrow op 19 januari de eed als president afgelegd in Senegal, heeft president Jammeh op 20-01-2017 besloten om af te treden en is president Barrow op 26-01-2017 teruggekeerd naar Gambia. U gevraagd wat u vreest als Barrow een Mandinka is, verklaarde u dat u moet vrezen omdat Barrow een president is en dat jullie in de gemeenschap zijn. **Gelet op het feit dat uw partij UDP als deel van de coalitie in december 2016 de verkiezingen in uw land van herkomst gewonnen heeft, Barrow op 19-01-2017 ingezworen is als president in Senegal en teruggekeerd is naar Gambia op 26-01-2017, dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen als iemand die de UDP steunde – de UDP, voorheen oppositiepartij, nu partij die deel is van coalitie die president heeft voortgebracht – niet meer actueel zijn.** U verklaarde verder dat de Mandinka's en de Jola's elkaar haten (gehoorverslag CGVS, p. 13). U gevraagd hoe ze elkaar haten, verklaarde u dat ze [de Jola's] aan de macht zijn, dat de Mandinka's niet aan de macht zijn en dat je niets kan doen wanneer je niet aan de macht bent, dat ze je kunnen meenemen zonder reden omdat je Jammeh niet steunt. U geconfronteerd met het feit dat er nu een Mandinka aan de macht is, verklaarde u dat hij aan de macht is, dat de zaken misschien kunnen veranderen maar dat hij juist aan de macht is gekomen, dat de meeste van de 'beveiligingsmensen' Jola's zijn, loyalisten van Jammeh. U gevraagd of u niet denkt dat de situatie goed zal zijn voor de mandinka's als er een Mandinka aan de macht is, verklaarde u dat de situatie misschien goed kan zijn, maar dat hij [Jammeh] alles overhoop heeft gehaald voor hij wegging, tussen de Mandinka's en de Jola's. U gevraagd wat er zou gebeuren als er een Mandinka en een Jola elkaar ontmoeten, verklaarde u dat ze nooit van elkaar zullen houden. U opnieuw gevraagd wat er dan zou gebeuren, verklaarde u dat jullie vechten met elkaar en dat de

meeste jonge Jola's getraind zijn. U gevraagd of u niet denkt dat jullie niet met elkaar zullen vechten als er een Mandinka aan de macht is, verklaarde u dat u weet dat jullie iedere keer kunnen vechten. U gevraagd waarom u dat denkt, verklaarde u dat er veel loyalisten zijn in Gambia en dat deze zullen vechten voor hem wanneer ECOWAS weggaat. **Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier heeft Cedoca, een onderzoeksdienst van het CGVS, geen enkele vermelding van geweld of concrete bedreigingen tegen de Mandinka gevonden.** "Mensenrechtenrapporten van Human Rights Watch (HRW), Amnesty International (AI), van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken over de situatie in 2015, en een rapport van maart 2015 van de VN-rapporteur over marteling maken geen enkele melding van de situatie van de verschillende etnische groepen. De rapporten over de mensenrechtensituatie in 2015 vermelden journalisten, politieke opposanten en LGBTi als doelwitten van repressie en misbruik door overheidsorganen en maken geen enkele melding van een bepaalde etnische groep." (citaat uit rapport Cedoca, pg. 2, zie administratief dossier). Vervolgens kan opgemerkt worden dat de huidige president Barrow tot de etnie Mandinka behoort waardoor repressie door Jola's – indien dit al zou voorkomen – verder onwaarschijnlijk is. U heeft ten slotte niets vermeld over deze stammenkwestie tijdens uw gehoor voor de DVZ (zie administratief dossier), hoewel u in het begin van het interview voor het CGVS aangaf dat u tijdens het gehoor voor de DVZ alle redenen die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek hebt aangegeven (gehoorverslag CGVS, p. 2).

U verklaarde dat iedereen in uw regio, zelfs in uw werkplaats, weet dat u een 'die-hard' [ofwel een doorwinterd, vurig aanhanger] bent van de UDP (gehoorverslag CGVS, p. 11). U heeft Gambia verlaten op 18-01-2017. Er kan opgemerkt worden dat het uiterst bevreemdend bevonden wordt dat u Gambia zou verlaten nadat de UDP de verkiezingen heeft gewonnen en een dag voor Barrow als president ingehuldigd zou worden. Het is immers niet onlogisch te verwachten van een doorwinterde aanhanger dat deze – zeker na een overwinning van de partij – de uitkomst van de situatie zou afwachten, of op z'n minst de inhuldiging van de voormalige voorzitter van de UDP [Barrow] zou afwachten. Er kan verder niet ingezien worden waarom men iemand zoals u - die mensen probeerde te overtuigen voor de UDP te stemmen - zou vervolgen, aangezien de stichter van de UDP in december 2016 werd vrijgelaten uit de gevangenis [door het regime van Jammeh], nadat hij opgepakt was tijdens protesten (zie info toegevoegd aan het administratief dossier).

U verklaarde dat u gearresteerd zou worden door het bedrijf waarvoor u werkte [Riders for Health] omdat u daar geld meegenomen heeft (gehoorverslag CGVS, p. 11). U gaf aan dat u naar de gevangenis kan gaan omdat u geld heeft genomen van uw bedrijf (gehoorverslag CGVS, p. 14). Wat betreft het geld dat u gestolen heeft van het bedrijf waar u werkte kan opgemerkt worden dat het hier om een diefstal gaat die geen verband houdt met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, ras of het behoren tot een sociale groep), en derhalve vreemd is aan de Conventie van Genève. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van uw persoon kunnen niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming. Integendeel, uit uw verklaring dat u geld gestolen zou hebben in het bedrijf waar u werkte, kan eerder geconcludeerd worden dat u in feite in Gambia berecht zou moeten worden voor dit misdrijf. Internationale bescherming is geen middel om aan gemeenrechtelijke vervolging in het land van herkomst te ontkomen. U maakte zelf geen gewag van een eventuele vrees voor onmenselijke behandeling ten gevolge van deze diefstal. U verklaarde dat uw baas enkele jongens stuurde naar uw vrouw om te vragen waar u zat – nadat u naar het dorp van uw vader was gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt nergens dat er een klacht met betrekking tot deze diefstal zou neergelegd zijn, noch dat uw baas überhaupt wel weet dat u geld gestolen zou hebben; het is immers zeker niet onlogisch dat men zou komen vragen waar u zit, gezien u in het dorp van uw vader was en niet op uw werk verscheen. Uit uw verklaringen over uw contact met uw vrouw blijkt nergens dat er stappen tegen u genomen zijn met betrekking tot de diefstal. Daarnaast geeft u zelf toe dat een straf te verwachten valt als men een misdaad pleegt (gehoorverslag CGVS, p. 14). Ten slotte kan opgemerkt worden dat u geenszins gewag maakte van deze diefstal of problemen met betrekking tot deze diefstal tijdens het interview voor de DVZ, hoewel u in het begin van het interview voor het CGVS aangaf dat u tijdens het gehoor voor de DVZ alle redenen die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek hebt aangegeven (gehoorverslag CGVS, p. 2). Uw aangehaalde vrees met betrekking tot deze diefstal kan derhalve niet voldoende gegrond genoemd worden in het kader van een eventueel 'risico op het lijden van ernstige schade' in uw land van herkomst, ook rekening houdend met de andere opmerkingen in deze beslissing.

U legde nog enkele documenten en foto's neer. U legde twee brieven neer waaruit blijkt dat u werkte voor Riders for Health [wat overigens hier niet betwist wordt]. U legde een 'Staff ID Card' neer van Riders for Health. U legde een identiteitskaart neer van de 'Republic of the Gambia', een kaart waarmee u kon stemmen en een certificaat om belastingen te betalen. Uw Gambiaanse nationaliteit wordt hier

niet betwist. U legde verder nog de geboorteaktes neer van uw kinderen en uw vrouw. Ten slotte legde u enkele foto's neer waarop u afgebeeld staat met enkele andere mannen, volgens uw verklaringen toen u stemmen ronselde voor de UDP [overigens blijkt uit deze foto's geen link met de UDP]. Een foto toont enkele auto's van Riders for Health. Het dient opgemerkt te worden dat uw documenten en foto's geen link aantonen met de UDP of met de door u ingeroepen feiten in verband met de UDP. Uw documenten staven de door u ingeroepen feiten niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, en het "non-refoulementbeginsel". In de uitwerking van zijn middel maakt verzoeker eveneens gewag van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"A. Begrip vluchteling

Artikel 1A2 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende: 1) zich buiten het land van herkomst bevinden; 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben; 3) "omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging". 4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoeker:

1) zich buiten het land van herkomst bevinden. Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 19 januari 2017.

2) een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (RvV 17 juni 2011, Rev.dr.Etr. 2011, 414; Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

De gegronde vrees voor vervolging dient in beginsel persoonlijk te zijn. Er gaat een individueel onderzoek aan vooraf. Maar dat belet echter niet dat een persoon een gegronde vrees voor vervolging kan hebben indien een familielid of een persoon die tot eenzelfde groep behoort, vervolgd wordt. (RvV 21 april 2010, nr. 42.086). Verweester haalt in de bestreden beslissing aan dat er kan geconcludeerd worden dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a, b, en c, van de Vreemdelingenwet heeft aangetoond. Dit stemt evenwel niet overeen met de werkelijkheid. Verzoeker heeft wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging en dat hij geen andere keuze had dan het land van herkomst, Gambia, definitief te verlaten. Verweester gaat uit van de verkeerde veronderstellingen. Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor zijn redelijke vrees aangetoond aan de hand van verschillende elementen.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer: (...). Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60). Echter, wordt door artikel 48/3, § 4 een vooropstelling gemaakt van 5 elementen, zijnde ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging en het behoren tot een specifieke sociale groep.

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen. Hij verwijst ook naar hetgeen hierboven is uiteengezet.

B.

De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn. De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit. Verzoekende partij blijft volharden in de asielmotieven zoals hij ze heeft uiteengezet voor het CGVS dd 27 januari 2017. Hij vreest oprecht voor zijn leven in Gambia en kan er niet terugkeren. Verzoekende partij meent weldegelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Zeer opvallend in de bestreden beslissing is het ontbreken van een fundamentele grond waarop de weigeringsbeslissing is genomen. Er wordt in geen enkel deel gesteld dat er tegenstrijdigheden zouden zijn aangegeven door verzoeker, noch dat er ongeloofwaardigheden zijn vastgesteld. Dit is zeer merkwaardig. De motivering van de bestreden beslissing betreft enkel een copy paste van het gehoorverslag, zonder meer. Verweerster faalt in haar motiveringsplicht en de naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel. Te meer aangezien meneer vroeger een sympathisant was van de APRC. Zijn vader was zelf een gedeputeerde binnen die partij. Voormeld element kan niet eens worden teruggevonden in de bestreden beslissing. Verweerster heeft zich niet de moeite getroost dit element te onderzoeken. Nochtans zeer belangrijk gelet op de recente verkiezingen in Gambia. Verzoeker was zelf ook eerder een aanhanger van de APRC en is pas later overgestapt naar de UPD. Dus blijft het huidig regime en de gezagvoerders een groot risico voor het leven van verzoeker. Gelet deze situatie, zou het terugsturen van verzoeker een schending van art. 3 EVRM inhouden. Verweerster heeft hier onvoldoende grondig onderzoek gevoerd.

C.

Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Althans dit is enkel te lezen in de hoofding van de beslissing. Want wederom wordt in de bestreden beslissing met geen enkel woord gerept over de beoordeling van deze weigeringsbeslissing. Er wordt in de beslissing zelfs niet ingegaan op de beoordeling van de afkomst van verzoeker, noch over de actuele situatie in Gambia. Verwonderlijk is dat niet eens betwist wordt dat verzoeker de Gambiaanse nationaliteit draagt. Dus kan van een voorzichtig bestuur minstens verwacht worden dat deze overgaan tot een zorgvuldig onderzoek naar de situatie in het land. Zeker met de actuele politieke situatie in gedachten. De term 'asielaanvraag' dekt dus vanaf heden beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang. In de bestreden beslissing wordt niet getwijfeld aan de identiteit en de herkomst van verzoeker. Er is geen twijfel over het feit dat verzoeker afkomstig is uit Zimbabwe. Overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt "de subsidiaire beschermingsstatus (...) toegekend aan de vreemdeling, die (...). De Raad van State heeft omtrent artikel 15, sub c van de Richtlijn 2004/83/EG een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie (HvJ; 30 januari 2014, C-285/12) : Het betreft een verzoek dat werd ingediend door de Raad Van State naar aanleiding van de weigering door CGVS tot het verlenen van een subsidiaire beschermingsstatus aan een Guinees Staatsburger. Volgens artikel 2, sub e, van de richtlijn wordt verstaan : (...). Hierbij wordt de nadruk gelegd op artikel 15 van de richtlijn waaronder "ernstige schade" wordt verstaan : (...). De identiteit en de afkomst van verzoekster worden niet betwist door verweerster. Conform het UNHCR dient verweerster inzake een onderzoek te voeren op individuele basis met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden van de zaak. In eerste instantie, dient hier naar de principes vooruitgezet door de UN High Commissioner for Refugees verwezen te worden, met name Les Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés van 23 July 2003, zoals te consulteren op <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3fb9f5344.html>. De principes hierin uiteengezet stellen dat sowieso de beoordeling geval per geval dient te gebeuren, men verduidelijkt ook het begrip 'redelijkerwijze verwacht kan worden', hetgeen ook naar voor komt in art. 48/5 § 3 Vw: "l'analyse du caractère raisonnable: Au vu de la situation prévalant dans le pays concerné; le demandeur peut-il mener une vie relativement normale sans devoir faire face à de trop grandes difficultés ? Si tel n'est pas le cas, il ne serait pas raisonnable d'attendre de l'intéressé/ée qu'il/elle s'établisse dans cette zone. " (UN High Commissioner for Refugees in de Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du

Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés van 23 July 2003, zoals te consulteren op <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3fb9f5344.html>, p 4-5). Inzake stelt verzoeker vast dat er geen enkele vorm van onderzoek is gebeurd naar het al dan niet verlenen van een subsidiaire bescherming. Verweester laat na om noch onderzoek te voeren noch hiervoor een grondige motivering weer te geven in haar beslissing. Dit is totaal verkeerd en schendt hiermee haar motiveringsbeginsel, alsook de wettelijke bepalingen van de vreemdelingenwet inzake de subsidiaire bescherming. Noch de actuele veiligheidssituatie noch het gevaar voor verzoeker in zijn individueel geval zijn onderzocht noch gemotiveerd door verweester. Dienvolgens dient de bestreden beslissing minstens vernietigd te worden. Het terugsturen van verzoekende partij zal, gelet op deze inhoud een flagrante schending van de mensenrechten, alsook het non - refoulementsbeginsel inhouden."

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bestreden beslissing, waarbij verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, motiveert op omstandige wijze waarom verzoeker er niet in slaagt een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. In de bestreden beslissing wordt vooreerst, op grond van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, vastgesteld dat, gelet op het feit dat de voormalige oppositiepartij UDP, die verzoeker verklaart te steunen, als deel van de coalitie in december 2016 de verkiezingen in Gambia heeft gewonnen en Adama Barrow op 19 januari 2017 in Senegal is ingezworen als president van Gambia en op 26 januari 2017 naar Gambia terugkeerde. Hierdoor zijn de door verzoeker aangehaalde problemen als iemand die de UDP steunde -voormalig oppositiepartij en nu partij die deel uitmaakt van de coalitie die de president voortbracht- niet meer actueel.

Betreffende verzoekers verklaringen omtrent de stammenkwesties en het feit dat de Mandinka's en de Jola's elkaar zouden haten, wijst de commissaris-generaal erop dat uit de informatie van Cedoca blijkt dat geen enkele vermelding werd gevonden van geweld of concrete bedreigingen tegen de Mandinka's. Mensenrechtenrapporten van Human Rights Watch (HRW), Amnesty International (AI), van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken over de situatie in 2015, en een rapport van maart 2015 van de VN-rapporteur over marteling maken, zo citeert de commissaris-generaal uit de informatie van Cedoca, geen enkele melding van de situatie van de verschillende etnische groepen. De rapporten

over de mensenrechtensituatie in 2015 vermelden journalisten, politieke opposanten en LGBTi als doelwitten van repressie en misbruik door overheidsorganen, doch maken, zo luidt het, geen enkele melding van een bepaalde etnische groep. De commissaris-generaal merkt ook op dat de huidige Gambiaanse president Barrow, net zoals verzoeker, tot de etnie Mandinka behoort waardoor repressie door Jola's, indien dit al zou voorkomen, verder onwaarschijnlijk is. Tevens stelt hij vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over de stammenkwetsies, hoewel hij nochtans in het begin van zijn verhoor op het Commissariaat-generaal aangaf tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken alle redenen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek te hebben aangegeven.

Voorts wordt opgemerkt dat het uiterst bevreemdend is dat verzoeker, beweerdelijk een vurige aanhanger van de UDP, Gambia heeft verlaten nadat de UDP de verkiezingen heeft gewonnen en een dag voor Barrow als president ingehuldigd zou worden. Het is immers niet onlogisch te verwachten van een actieve aanhanger dat deze, zeker na een overwinning van de partij, de uitkomst van de situatie zou afwachten, of op zijn minst de inhuldiging van de voormalige voorzitter van de UDP, Barrow, zou afwachten. Er kan verder bijgevolg niet worden ingezien waarom men iemand zoals verzoeker, die mensen probeerde te overtuigen voor de UDP te stemmen, zou vervolgen, aangezien de stichter van de UDP in december 2016 werd vrijgelaten uit de gevangenis (door het regime van voormalig president Jammeh), nadat hij opgepakt was tijdens protesten.

Betreffende verzoekers vrees gearresteerd te zullen worden omwille van het feit dat hij geld stal van het bedrijf Riders for Health waarvoor hij werkte, wordt opgemerkt dat het hier om een diefstal gaat die geen verband houdt met een van de criteria van het Vluchtelingenverdrag en derhalve vreemd is aan het Vluchtelingenverdrag. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van verzoekers persoon kunnen niet als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming, aldus de commissaris-generaal die eraan toevoegt dat integendeel uit verzoekers verklaringen geld gestolen te hebben in het bedrijf waar hij werkte, eerder geconcludeerd kan worden dat verzoeker in feite in Gambia berecht zou moeten worden voor dit misdrijf. Internationale bescherming is geen middel om aan gemeenrechtelijke vervolging in het land van herkomst te ontkomen, zo merkt de commissaris-generaal op en hij stelt ook vast dat verzoeker zelf geen gewag maakte van een eventuele vrees voor onmenselijke behandeling ten gevolge van die diefstal. Uit verzoekers verklaringen over zijn contact met zijn vrouw blijkt nergens, zo wordt daarnaast opgemerkt, dat er stappen tegen verzoeker zijn ondernomen met betrekking tot de diefstal en verzoeker geeft zelf toe dat een straf te verwachten valt als men een misdaad pleegt. Tevens wordt vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins gewag maakte van deze diefstal of problemen met betrekking tot de diefstal, ofschoon hij nochtans bij aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf op de Dienst Vreemdelingenzaken alle redenen te hebben vermeld die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. De door verzoeker aangehaalde vrees met betrekking tot die diefstal kan derhalve, zo luidt de beslissing, niet voldoende gegrond genoemd worden in het kader van een eventueel risico op het lijden van ernstige schade in zijn land van herkomst.

De door verzoeker neergelegde documenten en foto's zijn, zo wordt tot slot geoordeeld, niet van aard om voormelde conclusies te wijzigen. Dienaangaande wordt ook opgemerkt dat verzoekers documenten en foto's geen link aantonen met de UDP of met de door hem ingeroepen feiten in verband met de UDP. Verzoekers documenten staven de door hem ingeroepen feiten niet.

2.2.4. Verzoeker onderneemt geen ernstige poging teneinde de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te ontcrachten of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter manifest in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen en volharden in zijn relaas, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas, te ontcrachten.

2.2.5. Verzoekers huidige algemene en niet in het minst onderbouwde kritiek in zijn verzoekschrift dat *“zeer opvallend in de bestreden beslissing is het ontbreken van een fundamentele grond waarop de weigeringsbeslissing is genomen”* en dat *“de motivering van de bestreden beslissing betreft enkel een*

copy paste van het gehoorverslag zonder meer”, mist feitelijke grondslag en elke ernst gelet op voormelde weergegeven omstandige motivering van de bestreden beslissing, waarin op grond van de verschillende concrete vaststellingen, rekening houdende met de door verzoeker afgelegde verklaringen en neergelegde documenten alsook de objectieve informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier, met recht wordt besloten dat verzoekers asielaanvraag ongegrond is. Verzoekers huidige algemene stelling dat de bestreden beslissing louter een ‘copy paste’ betreft van het gehoorverslag vindt geen steun in, doch wordt daarentegen manifest tegengesproken door de gegevens van het administratief dossier. Zijn kritiek is derhalve geenszins ernstig en kan niet worden bijgetreden.

Het feit dat, zoals verzoeker thans betoogt, in de bestreden beslissing *“in geen enkel deel gesteld”* wordt *“dat er tegenstrijdigheden zouden zijn aangegeven door verzoeker, noch dat er ongeloofwaardigheden zijn vastgesteld”* wijzigt niets aan en vermag op generlei wijze afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de verschillende concrete motieven uit de bestreden beslissing, welke geenszins worden ontkracht of weerlegd, op grond waarvan terecht wordt geoordeeld dat verzoekers relaas niet aannemelijk of actueel is en hij geen vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

Daargelaten dat verzoekers betoog niet geheel opgaat nu in de bestreden beslissing wel melding wordt gemaakt van een tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal –namelijk het feit dat hij enerzijds op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat men tweemaal naar zijn huis kwam, maar hij telkens kon ontsnappen, daar waar hij in strijd hiermee op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij naar het dorp Kwinella vluchtte waarna zijn vrouw hem belde om te zeggen dat enkele mannen thuis naar hem waren komen vragen- en de bestreden beslissing daarnaast overigens ook melding maakt van enkele frappante omissies in zijn verklaringen nu hij op de Dienst Vreemdelingenzaken enkele belangrijke elementen met betrekking tot de kern van zijn relaas geheel onvermeld liet, gaat verzoeker er geheel aan voorbij en lijkt hij uit het oog te verliezen dat een asielaanvraag ook om andere redenen dan tegenstrijdigheden of ongeloofwaardigheden ongegrond kan worden bevonden en geweigerd kan worden.

2.2.6. In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en geenszins ernstige wijze voorhoudt, wordt in de bestreden beslissing wel degelijk en afdoende melding gemaakt van, rekening gehouden met en een onderzoek gevoerd naar zijn verklaringen omtrent het feit dat hij vroeger een sympathisant was van de APRC en zijn vader lid was van die partij. Waar verzoeker meent dat dit element niet eens kan teruggevonden worden in de bestreden beslissing maant de Raad verzoeker(s raadsman) aan de bestreden beslissing nog eens nauwkeurig na te lezen.

2.2.7. Met zijn algemeen betoog dat hij *“zelf ook eerder een aanhanger van de APRC”* was en *“pas later overgestapt naar de UPD”*, waarmee hij louter beknopt ten dele zijn relaas herhaalt, toont verzoeker niet *in concreto* aan en hij maakt geenszins aannemelijk dat *“het huidig regime en de gezagvoerders een groot risico voor het leven van verzoeker”* blijft, zoals hij in zijn verzoekschrift op zeer algemene wijze en zonder enig begin van bewijs dienaangaande beweert. De Raad merkt op dat verzoeker zijn vrees dienaangaande of risico op ernstige schade *in concreto* dient aan te tonen, doch hij blijft hier echter, gelet op de concrete vaststellingen uit de bestreden beslissing, geheel in gebreke. Verzoeker ontkracht, noch weerlegt de concrete en pertinente motieven uit de bestreden beslissing op grond waarvan door de commissaris-generaal, onder meer rekening houdende met de objectieve informatie in het administratief dossier omtrent het huidige politieke klimaat in Gambia, terecht wordt geoordeeld dat de door hem aangehaalde problemen met betrekking zijn steun aan de UDP niet meer actueel, en derhalve ongegrond, zijn.

2.2.8. Op grond van de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing en de hieraan verbonden motieven en conclusies, een motivering die op generlei wijze door verzoeker –die hiertoe (zelfs) geen ernstige poging onderneemt- wordt ontkracht of weerlegd of in een ander daglicht gesteld, heeft de commissaris-generaal terecht besloten dat aan verzoeker noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend.

2.2.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. Verzoekers huidige argumentatie als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd mist blijkens een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in deze beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. De bestreden beslissing motiveert, in weerwil van verzoekers algemene verzuchtingen hieromtrent, wel degelijk waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst (en algemene rapporten) niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift op zeer algemene wijze naar zijn afkomst uit en de actuele situatie in Gambia, doch hij voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Opmerkelijk is tevens dat verzoeker thans in zijn verzoekschrift enerzijds laat gelden dat *“niet eens betwist wordt dat verzoeker de Gambiaanse nationaliteit draagt”*, hetgeen volstrekt correct is, maar anderzijds eveneens oppert dat *“In de bestreden beslissing wordt niet getwijfeld aan de identiteit en de herkomst van verzoeker. Er is geen twijfel over het feit dat verzoeker afkomstig is uit Zimbabwe”*, naar alle waarschijnlijkheid een ‘copy paste’ vergissing vanwege verzoeker(s raadsman).

2.2.12. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers asielmotieven en in acht genomen dat hij voor het overige geen elementen aanvoert die kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in deze zin, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.13. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

W. MULS